

8. Вирок суду є єдиним процесуальним документом, який встановлює винуватість особи.

Для визнання особи винуватою у вчиненні кримінального правопорушення і для притягнення її до кримінальної відповідальності необхідно: щоб обвинувальний вирок суду щодо такої особи набув законної сили; щоб суд, який виніс обвинувальний вирок, був створений відповідно до встановленого законом порядку; щоб кримінальне провадження було з категорії тих, які входять до юрисдикції суду, що її розглянув; щоб кримінальне провадження у суді розглядалася за встановленою кримінально-процесуальним законодавством процедурою.

Слід зауважити, що засада презумпції невинуватості діє не лише у разі, якщо особа не визнає себе винуватою у вчиненні кримінального правопорушення, а якщо особа стверджує, що кримінальне правопорушення вчинила саме вона. Це положення запобігає можливості самообмови і є гарантією права па захист. Таким чином, призначення презумпції невинуватості насамперед полягає в тому, щоб протистояти у кримінальному судочинстві обвинувальному ухилу, суб'єктивізму, тенденційності чи навіть свавіллю всьому, що перетворює кримінальне судочинство у зняряддя розправи над обвинуваченим, ототожнює обвинуваченого з винуватим, робить його фактично безправним.

Мороз В.В., студент Рівненського
регіонального відділення навчально-
наукового інституту № 4 Національної
академії внутрішніх справ *Науковий
керівник: кандидат юридичних наук,
доцент Шармар О.М.*

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗАМАХУ НА ЗЛОЧИН

Актуальність дослідження проблемних питань кваліфікації різних видів замаху на злочин пояснюється необхідністю правильного застосування законодавства про кримінальну відповідальність, зокрема і в частині призначення покарання.

Метою статті є аналіз поняття замаху на злочин, його видів та надання пропозицій щодо правильного й ефективного застосування норм, які регламентують попередню злочинну діяльність.

Науковою розробкою цього питання займалися такі вчені як: М.Д. Дякур, О.О. Дудоров, Т.М. Данилюк, Д.Є. Дядько, В.Д. Иванов, О.Ф. Кістяківський, В.А. Клименко, М.І. Ковальов, А.П. Козлов, І.В. Красницький, Л.С. Щутяк та ін. Однак варто визнати, що попри досить детальну розробку даної проблеми в науковій літературі низка актуальних питань цієї теми залишаються невирішеними.

Авторами викладено результати комплексного кримінально-правового дослідження проблем кримінально- правової кваліфікації та відповідальності за замах на злочин. Проаналізовано законодавство про кримінальну відповідальність за замах на злочин в історико-правовому, порівняльно- правовому та формально-правовому аспектах. Досліджено поняття й ознаки замаху на злочин, а також критерії розмежування замаху на злочин від готування до злочину і закінченого злочину.

При дослідженні було розглянуто види замаху на злочин та їх ознаки. Досліджено підставу кримінальної відповідальності за вчинення замаху на злочин та особливості призначення покарання за замах на злочин.

При проведенні дослідження були запропоновані рекомендації щодо вдосконалення відповідних положень чинного Кримінального кодексу України. Згідно до Кримінального кодексу України стаття 13 звучить

1. Закінченим злочином визнається діяння, яке містить усі ознаки складу злочину, передбаченого відповідною статтею Особливої частини цього Кодексу.

2. Незакінченим злочином є готування до злочину та замах на злочин.

Було обгрунтовано необхідність внесення таких змін до чинного Кримінального Кодексу України: частину 2 ст. 13 викласти в такій редакції: Незакінченим злочином визнаються стадії готування до злочину та замаху на злочин. Відповідно до таких змін буде чітко визначено, що замах на злочин можна кваліфікувати як окрему стадію злочину. Тому вважаємо, що таке уточнення дозволить більш чітко встановити кваліфікацію стадій злочину.

Список використаних джерел

1. Конституція України [Електронний ресурс]: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/go/254к/96-вр>.
2. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс]: Закон від 5.04.2001 № 2341 -III. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
3. Данилюк Т. М. Класифікація складів злочинів та її значення для встановлення моменту закінчення злочину / Т. М. Данилюк // Наук. вісн. Львів. держ. ун-ту внутр. справ. Сер. юрид.: зб. наук. праць. - Львів: ЛьвДУВС, 2008. - Вип. 3. - С.280-288.
4. Дякур М. Д. Поняття, ознаки та аналіз складу замаху на злочин / М. Д. Дякур // Науковий вісник Чернівецького університету. - 2006. - Вип. 348. - Правознавство. - С. 115-119.
5. Дякур М. Д. Відмежування замаху на злочин від готування до злочину / М. Д. Дякур // Держава і право: збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Вип. 39. - К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2008. - С.532-537.